

ဗောဇ္ဈင် ၇-ပါး

ဗုဒ္ဓဘာသာစာပေမှာ ဝေါဟာရ အသုံးအနှုံးတွေကို အလွန် အလေးထားကြတာ တွေ့ရပါတယ်။ ဗောဇ္ဈင်တရား ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရကို လောကုတ္တရာချမ်းသာဖြစ်သော မဂ်ချမ်း သာ၊ ဖိုချမ်းသာ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာအထိ အကျိုးပြုနိုင်တဲ့ တရားတွေအတွက်သာ သုံးကြပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီဗောဇ္ဈင်တရားများကိုပဲ လောကီချမ်းသာ ဖြစ်သော စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ နိုင်ငံရေး ကိစ္စများမှာ လည်း အောင်မြင်မှုရရှိအောင် လက်တွေ့ဘဝ တိုးတတ် အောင်မြင်ရေး လမ်းညွှန်များအဖြစ် အသုံးချနိုင်ပါတယ်။ အဲလို တရားမျိုးကိုတော့ လောကီ ဗောဇ္ဈင်တရား၊ (သို့မဟုတ်) ပရိယာယ် ဗောဇ္ဈင်တရားလို့ သုံးကြပါတယ်။ အဲဒါတွေကတော့...

၁) သတိသမ္မောဇ္ဈင်

အမှတ်ရမှု၊ မမေ့မှု ဖြစ်ပါတယ်။ လောကီစီးပွားရေး တိုး တတ်ဖို့အတွက် ကောင်းမွန်တဲ့ သတိရှိဖို့လိုအပ်ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် အောင်မြင်လိုသူတိုင်းအတွက် သတိတရား ဟာ ပွားများသင့် ပွားများအပ်တဲ့ တရားဖြစ်ပါတယ်။

၂) မွေဝိစယသမ္မောဇ္ဈင်

ပညာ ရှိမှုဖြစ်ပါတယ်။ အသိအလိမ္မာ၊ ဉာဏ်ပညာတို့ လည်း တိုးပွားအောင် ကြိုးစားဖို့လိုအပ်ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် အောင်မြင် တိုးတတ်လိုသူတိုင်းအတွက် မွေဝိစယသမ္မောဇ္ဈင် တရားဟာ ပွားများအပ်ပါတယ်။

၃) ဝီရိယသမ္မောဇ္ဈင်

ကြိုးစားအားထုတ်မှု လုံလ ဖြစ်ပါတယ်။ အောင်မြင်မှုရဖို့ အတွက် ဝီရိယစိုက်ထုတ်မှုဆိုတာလည်း ရှိရပါမယ်။ အဲဒါကြောင့် ဝီရိယ တရားဟာလည်း ပွားများသင့် ပါ တယ်။

၄) ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်

နှစ်သက် အားရ ကျေနပ်မှု ဖြစ်ပါတယ်။ တိုးတတ်ချင်ရင် မိမိအလုပ်အပေါ် မှာမိမိနှစ်သက် ကျေနပ်မှု ရှိဖို့ကလည်း အရေးကြီးပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် အလုပ်အပေါ်မှာ နှစ် သက်ကျေနပ်စရာ အကြောင်းတရားကို ရှာပြီး ပီတိတရား ကိုလည်း ပွားများသင့်ကြပါတယ်။

၅) ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်

ကိုယ်ရေး၊ စိတ်ပါ ငြိမ်းအေးမှု ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်စုံတစ်ခု အတွက် ပူပန်နေရရင်လည်း လုပ်ငန်းမှာ ထိခိုက်စေနိုင်ပါ တယ်။ အဲဒါကြောင့် အောင်မြင်မှု ရလိုသူဟာ ကိုယ်စိတ် ၂-ပါး ငြိမ်းအေးမှုကိုလည်း မွေးမြူပွားများအပ်ပါတယ်။

၆) သမာဓိသမ္မောဇ္ဈင်

စူးစိုက် တည်ကြည်တဲ့ အာရုံရှိမှု ဖြစ်ပါတယ်။ စူးစိုက်မှု မရှိဘဲ အာရုံတွေ အလွန်တရာ ပျံ့လွန်နေရင်လည်း လုပ် ငန်းမှာ ထိခိုက်စေနိုင်ပါတယ်။ အဲဒါကြောင့် စူးစိုက်တဲ့ အာရုံသဘောရှိသော သမာဓိတရားဟာလည်း

မွေးမြူ ပွားများအပ်ပါတယ်။

၇) ဥပေက္ခာသမ္မောဇ္ဈင်

လျစ်လျူရှုမှု ဖြစ်ပါတယ်။ လျစ်လျူရှုတယ်ဆိုတဲ့နေရာမှာ ဘာမှမလုပ်ဘဲ နေတာမျိုးကို မဆိုလိုပါဘူး။ မိမိရဲ့အလုပ် ကို အလွန်ချစ်ခင် နှစ်သက်စွဲလန်းခြင်း တကား၊ မိမိ အလုပ်နဲ့ ဆန့်ကျင်နေတဲ့ သူတပါးလုပ်ရပ်တွေကို စက်ဆုပ် မုန်းတီးခြင်း ဒေါသ အစရှိတဲ့ စိတ်ခံစားမှုတွေကို လျစ်လျူ ထားပြီး လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာကို ပြုလုပ်နေခြင်းမျိုးပါ။ မိမိရဲ့ လုပ်ပိုင်ခွင့်က ကျော်လွန်နေလို့ မိမိဖြစ်စေချင် သလို ဖြစ်လာနိုင်စရာ မရှိတော့တဲ့၊ ဘယ်လိုမှ ပြုပြင်မှု မပေးနိုင်တော့တဲ့ ကိစ္စမျိုးတွေမှာ သင့်တင့်လျောက်ပတ် တဲ့ လျစ်လျူရှုမှု ထားနိုင်ခြင်းကသာ ကိုယ်စိတ်ကို ငြိမ်းအေးစေနိုင်ပါတယ်။

အဲဒီတရားတွေအကြောင်းကို အသေးစိတ် လေ့လာချင်ရင် တော့ သပြေကန်ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဝါသေဋ္ဌာဘိဝံသ ရဲ့ ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါးတရားမြတ်ရတနာ ဆိုတဲ့ စာအုပ်မှာ လေ့လာနိုင်ပါတယ်။ ဆရာတော်ဘုရားကြီးကတော့ ပိဋကတော် အကိုးအကားများနှင့်တကွ အကျယ်တဝင့် ရှင်းလင်းရေးသားထားပါတယ်။